

■ АКТУАЛЬНО

ХОЧЕМО МИРУ – ГОТУЙМОСЯ ДО НЬОГО

ХМЕЛЬНИЧЧИНА 25 березня у Хмельницькому кооперативному торговельно-економічному інституті відбулося відзначення 70-ї річниці визволення Проскурова-Хмельницького від фашистських загарбників.

Зал піднявся у єдиному пориві під слова «Молитви за Україну» у виконанні студентського хору. А потім слово надали ветеранам.

Тимофій Іванович Велічко, полковник, ветеран споживчої кооперації, голова правління Хмельницької міської організації інвалідів Великої Вітчизняної війни, який, до слова, є одним із перших випускників нашого інституту далекого 1958 р., лаконічно і водночас емоційно переповідав основні вихи Великої Вітчизняної, неймовірно складної Проскурівсько-Чернівцевої операції, надскладні березневі бої за місто у 1944-му, учасником яких він був.

– Сьогодні, у 70-ту річницю Перемоги, я твердо знаю: мир – головна цінність. Ми віддавали за нього здоров'я, життя. Але не знаю, чи можу зараз сказати, що ми живемо у час миру, у мирній країні, – ці слова ветерана звучали

так тривожно, так боляче. Генерал-майор, інженер бронетанкових військ, ветеран війни Іван Іванович Бабак – харизматична особистість, офіцер, генерал, одна присутність якого, за зізнаннями студентів, підсвідомо змушує стати «стрункою», талановитий художник, педагог за першою освітою, розповідає нам про неймовірні танкові битви, про мужність, чесність, жертвенність, честь – чесноти

ний част тактично, але завжди буде переможено. Хто до нас із мечем прийшов, від меча загине».

Командир взводу артилерійського полку, який перебував в Афганістані з 1984 по 1986 р., Анатолій Сєвганович Сєвгановський – непересічна особистість, блискучий офіцер, дружно і невимушено розповідає про розуміння і виконання обов'язку військових перед Батьківщиною. У його словах відчувається душевний

біль за ситуацію, яку сьогодні переживає країна.

Напевне, найскладніше було говорити Вадиму Валентиновичу Журавльову. Доцент, докторант кафедри педагогіки та психології Національної академії державної прикордонної служби України ім. Б.Хмельницького, полковник, знааний науковець, талановитий педагог, він миттєво заволодів увагою аудиторії, розповідаючи про жорстокі противостання ХХІ століття, ін-

формаційну війну та єдність, національну свідомість як основу ствердження, збереження державності. Він пригадав нам латинський вираз: «У давні часи говорили: якщо хочеш миру – готуй війну». Сьогодні кажуть: «Якщо хочеш миру – готуй мир». Важко не погодитися.

Вікторія ЦЕРКЛЕВИЧ, кандидат педагогічних наук, магістр історії, ХКТЕІ

СПОДІВАТИМЕМОСЯ, ЩО СЛОВО «ВІЙНА» ДЛЯ НИНІШНЬОГО ПОКОЛІННЯ СТУДЕНТІВ ЗАЛИШИТЬСЯ ТЕОРЕТИЧНИМ ПОНЯТТЯМ

справжніх чоловіків. І завершив виступ фразою: «Історією доведено: зло може перемагати у пев-

■ ІМЕНА ТИЖНЯ

З КВІТНЯ – 1918 р.

Олесь Терентійович Гончар – видатна постать української нації: письменник, літературний критик, громадський діяч. Після смерті матері, коли хлопцеві було 3 роки, із заводського селища на околиці Катеринослава, що нині є у межах Дніпропетровська, його забрали на виховання дідусь і бабуся в слободу Суху Козельщанського району Полтавської області. Працювати і шире в ставленні до людей бабуся замінила майбутньому письменникові матір.

Тридцять років у житті Олесь Гончара були періодом формування його як громадянина й митця. До вступу в Харківський університет (1938 р.) він навчався в технікумі журналістики, працював у районній (на Полтавщині) та обласній комсомольській газеті в Харкові і дедалі впевненіше пробував свої творчі сили як письменник. Ранні оповідання й повісті («Черешні цвітуть», «Іван Мосостовий» та ін.) Гончар присвятив людям, яких добре знав, з якими не раз зустрічався у житті.

Коли почалася громадянська війна в Іспанії, у 1936 р., молодий Гончар гаряче мріяв потрапити в епіцентр тих подій. Цьому бажанню тоді не судилося збутися, але через п'ять років він таки «кинув синій портфель» і разом з іншими студентами Харківського університету пішов добровольцем на фронт.

Фронтіві умови (він був старшим сержантом, старшиною мінометної батареї) не дуже сприятливі для творчості. Але й за таких нелегких обставин О. Гончар не розлучався з олівцем та блокнотом. Вірші, що народжувалися в перервах між боями, сам письменник назве згодом «конспектами почуттів», «поетичними чернетками для майбутніх творів». Сьогоднішні читачиня їх переконає, що це справді так. Ліричний герой «Атаки», «Думи про Батьківщину», «Братів» та інших фронтових поезій Гончара духовно, емоційно близький до героїв його повесних романів і новел, насамперед «Прапороносці».

Робота над романом «Прапороносці» тривала три повесних роки. У цей час, щоправда, Олесь Гончар публікує ще кілька новел, повість «Земля гуде», завершує навчання у вузі (Дніпропетровський університет, 1946 р.), але головним підсум-

ком цих років стає трилогія «Прапороносці». На сторінках журналу «Вітчизна», а згодом і окремим виданням, з'явилися всі три частини роману («Альпи», 1946; «Голубий Дунай», 1947; «Злата Прага», 1948). Високу оцінку творчості, відзначеному двома Державними преміями СРСР, дали тоді Ю.Яновський, П.Тичина, О.Фадєєв, Остап Вишня.

Після завершення роботи над трилогією «Прапороносці» героїка війни й надалі хвилювала митця. В кінці 40-х – на початку 50-х років він пише низку новел («Модри Камінь», «Весна за Моравою», «Лонка», «Гори співають», «Усман та Марта» й ін.), багато в чому співголосних із «Прапороносцями». У написаній тоді документальній повісті «Земля гуде» зображено діяльність молодіжної підпільної організації «Нескорена Полтавчанка», очолюваної комсомолкою Лялею Убийвовк.

Якщо роман «Тронка» приніс авторові Ленінську премію (1964 р.), то доля написаного наприкінці 60-х років «Собору» склалася драматично. Перші рецензії на роман були схвальні, але невдовзі твір було вилучено з літературного процесу на два десятиліття.

Твори О.Гончара перекладалися на 67 мов світу, а творчий досвід письменника вивчається і вітчизняними, і зарубіжними майстрами слова.

ГОРОСКОП НА 7.04 – 13.04

ОВЕН (21.03–20.04)
Дії випереджатимуть думки, і це головна проблема, про яку слід пам'ятати. Період буде неоднозначним, щедрим на сюрпризи, особливо для тих, хто зовсім їх не очікує.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–20.05)
Вирішувати свої проблеми доведеться самотійно. Подумайте про своє життя, згадайте успіхи, проаналізуйте помилки, зробіть висновки. Й рухайтеся далі.

БЛИЗНЯТА (21.05–21.06)
Докладіть максимум зусиль, щоб не виправдати очікувань недоброзичливців. Кінець тижня не принесе сподіваних результатів. Будьте обережні на дорозі.

РАК (22.06–22.07)
Не дозволяйте заздрісникам маніпулювати вами. Якщо зробите ставку на свій професіоналізм, уникнете помилок. Вірте у себе, пам'ятайте, що чорну смугу завжди змінює біла.

ЛЕВ (23.07–23.08)
Не шкудуйте сил та енергії. Зусилля окупляться сторицею. На початку тижня зробить хороший старт. Найбільш сприятливі дні – вівторок, середа та вихідні.

ДІВА (24.08–23.09)
Уникайте фінансових операцій, не беріть кредитів, якщо не впевнені, що зможете віддати їх упродовж літнього року. Більш тривалий проєкт виявиться надто обтяжливим.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)
Найбільшою активністю потребуватимуть особисті й партнерські стосунки. Вони не будуть простими, тому намагайтеся не конфліктувати через дрібниці.

СКОРПІОН (24.10–22.11)
Привабливі перспективи виявляться всього лише зав'язаними замками. Ніщо не зможе затьмарити любові й взаєморозуміння. Турбота й увага батьків здатні творити дива.

СТРІЛЕЦЬ (23.11–22.12)
Очікується несподіване зменшення зарплати. Для творчих людей картина більш сприятлива. Натхнення відвідає вас, але швидких результатів не буде.

КОЗЕРІГ (23.12–20.01)
Багато проблем вирішаться, у справах намітяться прогрес, якщо будете менш принциповими. Тим, хто замислюється про власний бізнес, слід почекати до кінця місяця.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)
Можливе загострення стосунків із помічниками, рідними. Будьте дуже пильними за кермом. Неуважність і поспішність можуть спричинити неприємності.

РИБИ (20.02–20.03)
Фінансова віддача від роботи, швидше за все, виявиться не дуже значною. У сім'ї поступливість і лояльність — запорука теплих стосунків.

Тетяна НІКОЛАЄВА, астролог